

[Lasse Budtz]

de tilsigtede. Man fremmer en kommunisme, som man vil bekæmpe, og f.eks. medfører det, at de cubanske tropper, man gerne ville se forsvinde fra Angola, bliver der. Det er unægtelig ironisk at tænke på, at i Angola beskytter de cubanske soldater de amerikanskdrevede olieudvindingsområder imod oprørsstyrker, der i hvert fald delvis er finansieret af amerikanske, men også af sydafrikanske penge.

Det er tydeligt, at de østeuropæiske lande befinder sig i en meget anstrengt politisk og økonomisk situation. De har meget svært ved at leve op til Gorbatsjovs perestrojka. Deres reformpolitik er ofte uhyre beskednen, de har ofte lederproblemer, og menneskerettighederne respekteres ikke i det omfang, vi ønsker. Men det ville være forkert at vende dem ryggen. Vi må forhandle med dem, vi må handle med dem, vi må udveksle turister med dem, drive sport sammen med dem, teater osv. Vi må indgyde dem tillid. Det er ikke defeatisme eller opportunistik, det er realisme, og det er navnlig afspændingspolitik.

Vi må med andre ord forblive på et forhandlingsniveau med Østblokken, og det bør vi for øvrigt også gøre, fordi man ved et forhandlingsbord kan drøfte bl.a. Murmansk-talen, som selvfølgelig ikke blot skal afvises, men hvis perspektiver vi i fællesskab med Østblokken bør forsøge at granske nærmere. Vi må afprøve Gorbatsjovs politik i stedet for at afvise den, for der er sket en ændring. At sørge for at forblive på dette forhandlingsniveau er altså vigtigt for Socialdemokratiet, og vi mener ikke, at der er noget alternativ.

Derfor afviser vi også, at INF-aftalen skulle føre til konventionel oprustning. Vi vil under ingen omstændigheder være med til en ny opbygning af atomvåben, heller ikke en modernisering eller en såkaldt up-to-date-føring af kortdistance- og slagmarksvåben i Europa. Skulle man nå frem til en 50 pct.s beskæring af de strategiske våben, vil der på ingen måde være tale om skabelse af et atomfrit Europa. Der vil være i tusindvis af atomvåben tilbage.

Det er flertallets politik, og vi henviser til, at statsministeren i december 1983 erklærede, at regeringen har til hensigt, selv om den har stemt imod, at respektere beslutninger, der er truffet af Folketingets flertal. Vi mener, det er helt selvfølgelig, at regeringen er forpligtet til at følge, hvad folketingsflertallet har vedtaget,

men vi synes ærlig talt ikke, at regeringen altid har tilkendegivet, hvad der er flertallets politik. Vi accepterer ikke på nogen måde, at den danske regering afviser muligheden af nye fodnoter i NATO-kommunikationer, hvis disse kommunikerer udtrykker noget, som Folketingets flertal er direkte imod.

Vi kan heller ikke forstå, at når vi forsøger at udtrykke en politik, der i realiteten er blevet fulgt fra engang i 1950'erne, så vækker det opsigt og postyr og giver anledning til protester. Jeg må gøre opmærksom på, at Socialdemokratiet altid har været imod placering af atomvåben på dansk jord i fredstid. Vi vil gerne gennem oprettelse af en atomvåbenfri zone også prøve at demonstrere, at vi heller ikke ønsker at modtage disse våben i krise- og krigstid.

Spørgsmålet om fremmede orlogsfartøjers anløb af danske havne skal selvfølgelig ses i denne forbindelse. Som også udtrykt af Jens Otto Krag, Per Hækkerup og f.eks. Hilmar Baunsgaard er vi imod placering af atomvåben på dansk jord.

De tidligere tilkendegivelser af denne politik viser jo faktisk, at der er kontinuitet i Socialdemokratiets politik, selv om den voldsomme oprustning fremkaldt af andre magter har tvunget os til nogle skærpelser nu og da.

Det er derfor, vi ønsker, at besøgende krigsskibe stille og roligt skal gøres opmærksomme på, at Danmark gennem mange år har haft en politik gående ud på, at vi ikke ønsker atomvåben på dansk jord i fredstid. Vi ønsker det som nævnt selvfølgelig heller ikke i krigstid, men denne holdning kan bedre præciseres, når vi får oprettet den atomvåbenfri zone.

Vi har for tiden et beslutningsforslag om besøgende orlogsfartøjers atomvåbenfrihed til behandling i Tinget, og den politik, som Socialdemokratiet har tilkendegivet i denne forbindelse, står vi ved. Vi står også ved, at vi ønsker en fortsat behandling af dette beslutningsforslag, således at der ikke kan være tvivl om, at der skal udstedes klareringsbreve med betingelser til besøgende skibe.

Vor politik er ikke ændret af den sidste tids heftige debat. Det vil være naturligt at gennemføre beslutningsforslaget efter de linjer, som vi har lagt, håber vi, men vi finder også, at det vil være gavnligt at få skabt den fornødne klarhed allerede i dag.